

[Willesen.]

nes Udtalelse og de alt foretagne Afstemninger har tilkendegivet sin Villie til at forkaste de øvrige af os stillede Ændringsforslag, anser jeg Afstemning over dem for overflødig og skal hermed trække dem tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 3—33 af Willesen og Axel Dam er taget tilbage. Ønsker nogen at optage disse Ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Andreasen: Jeg har kun begæret Ordet for at omtale to Samraad, der paa min Foranledning har været afholdt mellem Finansudvalget og den højtærede Landbrugsminister. Det første Samraad er allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og findes nævnt i Betænkningen under Nr. 29. Det angaar Spørgsmaal om Stedtillæg til Hedeselskabets Tjenestemænd. Det er et Spørgsmaal, vi gentagne Gange har forhandlet med Landbrugsministeren om, og jeg tør sige, at der baade i Finansudvalget og i Lønningsraadet, som har haft Sagen til Behandling, har været stor Velvillie overfor den Anmodning, der fra de paagældende Tjenestemænd har været fremsat. Jeg vil gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Dahlgaard opfordre Ministeren til at stille sig imødekommende overfor den paagældende Anmodning.

Det andet Samraad findes under Nr. 3 i Betænkningen og angaar Spørgsmaalet om, at der tillægges Skovløbere i Statskovene samme Understøttelse ved Afgang som andre ikke-fastansatte Arbejdere i Statsvirksomheder. Man finder det ubilligt, at disse Folk, der arbejder i Statens Tjeneste, ikke paa dette Omraade ligestilles med andre ikke-fastansatte Arbejdere i Statsvirksomheder. Vi har i Finansudvalget haft en Forhandling med den højtærede Minister om dette Spørgsmaal, og jeg forstod, at Ministeren ikke stillede sig afvisende, i hvert Fald ikke helt afvisende. Jeg forstod ogsaa, at man fra Skovdirektoratets Side havde Sympati for de paagældende Folks Andragende. De har gentagne Gange fremsat Andragende til Ministeriet, men det er ikke hidtil blevet imødekommet. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed gentage min Henstilling til Ministeren om med Velvillie at overveje dette Spørgsmaal.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg udtaler min bedste Tak til Finansudvalget for den Velvillie, hvormed

det har modtaget de af mig stillede Ændringsforslag, og som har givet sig Udtryk i, at de alle er anbefalet til Vedtagelse.

Til det ærede Medlem Hr. Olufson, der om Hedeselskabet udtalte, at der i sidste Samling kun forelaa en Nedskæring paa en enkelt Bevilling, nemlig for Læplantningers og Hegns Vedkommende, maa jeg sige, at dette er ikke ganske rigtigt. Vi vedtog en lang Række Nedsættelser paa Hedeselskabets Budget, men de store Beløb, der derved blev sparet, det skal indrømmes, var paa Bevillinger, som Hedeselskabet administrerer og fordeler videre ud igen. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at Nedsættelserne paa Hedeselskabets eget Budget ikke var særlig store og i Virkeligheden indskrænkede sig til det, som Lønningslovens Revision medførte. Naar det ikke den Gang lykkedes at faa en betydende Nedsættelse paa selve Hedeselskabets Budget udover Lønningslovens Virkning, laa det i, at Hedeselskabet overfor Ministeriet gjorde opmærksom paa, at disse Udgifter saa at sige alle sammen gik til Lønninger, og at en yderligere Nedsættelse vilde betyde en Indskrænkning af Hedeselskabets Virksomhed ved Afskedigelse af Personale. Nu udtalte det ærede Medlem Hr. Olufson med særlig Understregen, at Hedeselskabet har haft stor Betydning, og deri laa, at nu var denne Betydning ikke saa stor, Hedeselskabets Virksomhed var aftagende, og det var nærmest en historisk Institution. Deri tror jeg, det ærede Medlem Hr. Olufson tager ganske fejl. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem har Uret i at sige, at Hedeselskabet har forsømt Mergling og Dræning. Det ærede Medlem kan have Ret i, at der her i Landet endnu er megen Jord, der trænger til Mergling og Vandafledning, men at Hedeselskabet skulde være det Selskab, der har forsømt det, turde dog være at sætte Sagen paa Spidsen, for ikke at sige at vende det hele paa Hovedet. Jeg tror at maatte sige, at det netop er Hedeselskabet, der har fremmet dette Arbejde, og havde vi ikke haft Hedeselskabet, er der for enhver, der kender Forholdene, ikke Tvivl om, at dette Arbejde vilde have været langt tilbage. Nej, Hedeselskabet er snarere det eneste Selskab, der rigtig for Alvor har interesseret sig derfor, og det vilde da være en underlig Tak at sige, at Selskabet er Skyld i, at vi er saa langt tilbage paa dette Omraade. Jeg vil overfor det ærede Medlem sige, at hvis han ønsker yderligere Nedskæring af Hedeselskabets Budget udover, hvad der